

хора было дозволено да ся правятъ врата-та да ся отворятъ на вѣтъ камъ улицы-ты, както были и врата на храмове-ты и на общы-ты здания. *Л. Д. 1874 р. 124.*

Обѣлъ **Обла** **Обло** *пр. 1)* круглый (*син.* валчестъ, околчестъ): Тамъ природ' е пещерѣ създава С' равенъ просторъ и с' обѣлъ сводъ гладки. *Гл. 30.* Принесохъ още по едно кашче до сто литры свинецъ (*курумъ*) свить обло на плочи. *Р. С. 50.* Като слънце-то и мѣсячина-та така и всички звѣзды на и земи-та сѣ валчесты (облы) като тонкы. *Л. Д. 1872 р. 98.* Голѣми облы или четвероугленни сиренета. *ib. 1875 р. 95.* Крѣсно е едно обло изгладено дърво... *Пк. 84.* 2) овальный: Снага-та ѿ (*на крава-та*) да е повечето обла а не околчеста, сиречь ако бы да си ѿ помислишь прѣсѣчена напяркы, прѣсѣкъ-тъ да бѣде дългнесто обѣлъ, а не просто околчестъ. *Л. Д. 1873 р. 270.*

Обюзды **Обюздамъ** *м. св.* възвуждаю: Разсърди са Кралевити Марко, Па нахити свой шаркули, Престѣгна го сѣсъ деветъ колане, Обюзда го съ юзда позлатена. *З. 287. (см. обуздамъ).*

Обявѣ *м. св.* **Обявѣвамъ** *м. дл.* объявлю, объявляю. *Бог.*

Обягни **са** **Обѣгни** **са** *м. св.* обягнуся: Никако ми жена не постигна, Никако съ овца не обягни. *М. 37. (ср. обягни са).*

Овадъ *с. м.* оводъ: Мама му сѣди надъ негу, Китка бусилекъ държеша, Стойча ютъ мун вардеша, Ютъ мун и отъ овади (Овади — мухи голѣми, които лѣте кацать по воловетъ*). *Бонч. Н. II. 49.*

Овакъвъ **Вакъвъ** *мѣст. указ. такой.* **Овака** **Вака** *нар.* такъ (*Мак. син.* такъвъ и така): Отъ кога съ Троявъ заградило, Ваква хала не бѣше ни дошла. *М. 38.* Али вака вѣра си държало! *М. 59.* Намачкайте лоя и катрана, Оганъ дайте отъ руси-те коси, Изгорите ваква биханиа. *М. 105.*

Овалямъ *м. св.* **Овалямъ** *м. дл.* валяю (сукно): По Коладни пости ся исприда, истькава и овалва абѣ бѣлъ за калцуны и навои. *Ч. 63.*

Овамо **Вамо** *нар.* сюда. **По-овамо** *ср. ст.* сюда поближе: „Кой ѿ юнакъ одъ юнака роденъ, Да ѿ на'ить Шайна робина, Вамо жива да ми ѿ донесить“. *М. 146.* „Яла ми, Яно, по овамо, Край моето десно колѣно“. *В. 47.* „Девојко, море девојко! Яла ми вамо по вамо“. *В. 52.* „Ела бре вамо!“ — „Ето нейдамы тамо“. *М. 666.*

Оварѣ *м. св.* сварю (*см. уварѣ*): Омесувать потаче съ сребърна пара, баница отъ тиква, мешаница оварувать отъ расолъ (армеа) и пр. *Ч. 99.* Тамамъ молитва-та овари, И хлябови-те ся опечать, Чимширъ са е порта хлопнало. *М. 211.*

Овасилямъ **се** *м. св.* въ пѣснѣ на новый годъ (въ Охридѣ): Сива, сива Василиса! Каде си са овасилила? (*или* оголубила). *Кн. 174.*